VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIINA KAROGS

OTRDIEN, 1986. GADA 29. JŪLIJĀ
Nr. 90 (5474)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

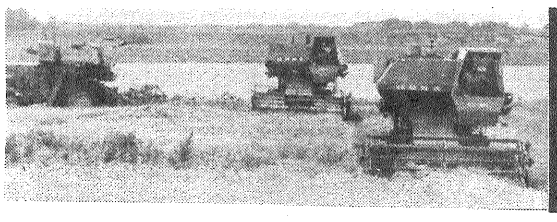

RAŽA-86: novāksim laikus un bez zudumiem!

Pieliettojam dalīto paņēmienu

No pieredzes zinām, ka apmēram līdz 20. augustam laiks ir samērā saulains un sauss, lietus īslaicīgs un nolijums ātri izžūst. Šajā periodā labības pļauju var sekmīgi pavirzīt uz priekšu gan ar tiešo kombainēšanu, gan strādājot ar dalīto paņēmienu. Tam ir vairākas priekšrocības — var sākt novākšanu agrīnajā dzeltengatavībā, tātad agrāk, vālos labība vienmērīgāk izžūst un mazāk ir zudumu tās apkulšanā. Palielinās kombainu izstrāde, var iesaistīt darbā arī siena pļaujas tehniku — agregātus E—301, labot kļūdas, kas bijušas pieļautas sējumu kopšanas dienās — slikti iznīdētās nezāles. Tās stipri traucē kombainu darbu, uztinas uz gliemežtransportiera, bet, dalīti nopļautas, sažūst uz lauka un nav bīstamas.

Dalīti šogad paredzēts novākt divus simtus hektāru no kopīgās graudaugu platības — 1 500 hektāri, kas ir mūsu saimniecībā. Izveidots atsevišķs posms no trim mehanizatoriem. Ar agregātu E—301 strādā saimniecības labākais mehanizators lopbarības sagādē Eduards Laduzāns un ar kombainiem «Ņiva» — Antons Ūsāns un Andris Salenieks. Darbu viņi uzsāka pagājušajā nedēļā, pirmais pļāvums žuva trīs dienas, tad izbrauca apkūlēji. Salmus viņi ātstāj izklaidus vālos, jo tos savācam ar rulonpresi.

A. PUNCULS,
kolhoza «Sīļukalns» kompleksās tehnoloģiskās vienības vadītājs

FOTOREPORTĀŽA

PIRMĀ VĀLA SVĒTKI JERSIKĀ

Kolhozs «Rīts» — neliela saimniecība Daugavas krastos. Taču arī te darbu ir pulka, sevišķi, kad sākas un norit ražas nokopšana. Ar graudaugiem vien apsēti vairāk nekā 1 000 hektāri. Ziemāji 250 hektāru platībā audzēti pēc intensīvās tehnoloģijas. Šeit plāno ievākt labu ražu. Bet kolhozā vidēji no hektāra iecerēts iegūt 22 centnerus graudu (pērn bija tikai 16,7 centneri).

Lai darbs druvās labāk veiktos, būtu organizētāks un precīzāk vadāms, izveidoti divi kombainieru posmi. Galvenie kritēriji, kas izvirzīti uzmanības priekšplānā, — tempi, kvalitāte un disciplīna. No tiem būs atkarīga darba samaksa. Ik dienas izdos sacensības biļetenu, lai regulāri zinātu, kā kuram veicies.

Aizvadītās nedēļas sākumā kolhozā visi var teikt, dzīvoja ar vienu domu — kad nu varēs sākt? Un, lūk, ceturtdien pēcpusdienā netālu no gleznainā Jersikas pilskalna Daugavas krastā kombaini devās pirmajā vālā. Ražas novākšanas sākums — allaž svētki. Uz tiem bija ieradušies saimniecības vadība, partijas un arodbiedrības organizāciju vadītāji, speciālisti, šefības organizāciju pārstāvji, paštarbnieki. Arī mehanizatoru dzīvesbiedres.

Kombainieri dzirdēja daudz labu vārdu un novēlējumu. Skanēja dziesmas, un raits bija dejas solis. Tā ciema pašdarbnieki izvadīja pļaujā cilvēkus, no kuriem nu būs atkarīgs šī gada ražas liktenis. Kombainieru pulkā sviniīgi uzņēma jaunos — Valdi Urbānu, Edgaru Švirkstu un Sergeju Afoņinu. Meitenes un zēni, Jersikas novada tautastērpos ģērbušies, kombainieriem pasniedza ziedus, piemiņas veltes un ozollapu vainagus. Labākajam ražas vācējam pagājušajā gadā Pēterim Cirseniekam un viņa biedriem kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Vaivods un galvenā agronome Anita Berķe dāvāja brūnu maizes klaipu:

— Lai no šī gada ražas iznāk vēl apaļāks un smaržīgāks!

...Un, lūk, sākas arī pļauja. Kombaini viens pēc otra dodas mieżu druvā. Nu labi redzams, kā kurš sagatavojis savu agregātu, cik cītīgs un rūpīgs bijis. Pirmajā vālā veiksmīgāks ir Jānis Kavinskis. Viņš ātrāk par citiem piekuļ bunkuru. Jaunās ražas pirmās tonnas nogādāt kaltē uzticēts Jānim Dimantam — vienam no labākajiem saimniecības autovadītājiem.

Pirmā vāla svētki aizvadīti. Tagad — parasta ikdiena, no kuras veiksmēm nu būs atkarīgs, cik pilni būs apcirkņi rudenī.

ATTĒLOS:

— kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Vaivods sveic saimniecības ilggadējo labāko kombainieri Pēteri Cirseniekū;

— šogad pirmo reizi druvās devās jaunie kombainieri Valdis Urbāns, Edgars Švirksts un Sergejs Afoņins;

— šoferis Jānis Dimants. Viņš pieredzējis ražas novākšanu arī neskartajās zemēs;

— Jersikas ciema jauniešu deju kolektīvs kombainieriem veltīja apsveikuma deju.

J. SILICKA teksts un foto

Pārskats

par graudaugu novākšanu un zemes aršanu ziemājiem līdz šā gada 28. jūlijam (pēc rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Novākts graudaugu procentos	Raža no ha (cnt)	Aparts ziemājiem no plāna
«Krasnij Oktjabrj»	11	38,3	68
«Sarkanā ausma»	7	23,3	37
«Vārkava»	6	18,8	62
Ļeņina	6	22,8	62
K. Marksa	6	27,4	34
Raiņa	2	16,6	79
«Dzintars»	2	20,0	36
Oškalna	2	20,4	59
«Sīļukalns»	2	25,3	21
«Rīts»	1	20,0	90
M. Gorkija	1	21,0	60
Kirova	—	—	62
Aglonas p. s.	—	—	57
Suvorova	—	—	54
«Nākotne»	—	—	45
Rudzātu p. s.	—	—	44
Dzeržinska	—	—	43
«Zelta vārpa»	—	—	35
Rušonas p. s.	—	—	33
«Dubna»	—	—	20
RAJONĀ	2	27,2	49

Mūsu darba devīze — kvalitāte

Šī labības pļauja mūsu saimniecības mehanizatoriem pati par sevi jau ir atšķirīga no citām. Agrāk visi agregāti strādāja vienā kompleksajā tehnoloģiskajā vienībā, ko vadīja galvenais agronoms. Tagad abi ražošanas iecirkņi ir uz patstāvīga saimniecīskā aprēķina, tātad arī katram ir sava tehnoloģiskā vienība. Agrāk organizējām tikai individuālo sociālistisko sacensību, tagad sacenšas arī kolektīvs ar kolektīvu.

Darbs abās vienībās izplānots tā, lai visu pagūtu optimālā laikā. Bet galvenais, kam esam pievērsuši uzmanību, ir aizšķērsot ceļu zudumiem. Tas ir šī gada pļaujas vadmotīvs.

Jau remonta dienās tika stingri prasīts, lai visiem kombainiem būtu droša hermetizācija un tā neizjuktu līdz pat pēdējam vālam. Darbs laukos uzsākts pagājušo ceturtdien, bet sestdien izbrauca jau visi 14 agregāti. Tūdaļ organizējām arī zudumu pārbaudi — cik vārpu paliek nenopļauts, kā izkulti salmi. Agronomiskais dienests ar lineāliem un rāmīšiem pārbaudīja slejas pēc agregātiem.

Par kvalitātes nodrošināšanu gādāsim arī turpmāk. Katram kombainierim, graudu pārvadājamās mašīnas šoferim un kaltes darbiniekam izsniegtas brīdinājumu grāmatiņas. Ja tiek pārkāpts kāds no kvalitātes nodrošināšanas noteikumiem, noplēšam talonu. Ja nedēļas laikā, teiksim, kombainierim grāmatiņā noplēsts viens talons — no nedēļas algas izcenojuma atrēķina 10 procentus. Par diviem — 30 un par trim — 50 procentus. Noteikumi ir stingri, bet citādi nevaram: viss, kas tik grūti izaudzēts, ir jāsaglabā.

Pirmos iesākām vākt ziemas kviešus, kuri audzēti, pielietojot intensīvo tehnoloģiju. Tas un arī stingrās prasības pret zudumiem ir ar atdevi — kopumā ar ražu varam būt apmierināti.

I. KRASOVSKIS,
kolhoza «Vārkava» galvenais agronoms, saimniecības preses grupas loceklis

DIVPADSMITĀ PIECGADE: PIRMAIS GADS

Rūpniecība, transports, celtniecība un apkalpojošā sfēra

PAĀTRINĀJUMS... VAI TIKAI SOLIS UZ PRIEKŠU?

APSKATS

Uzreiz jāuzsver, ka aizvadītajos sešos mēnešos stabili strādājuši darba kolektīvi mūsu rajona rūpniecības uzņēmumos un iedzīvotāju apkalpošanas sfērā. Sacīto apliecina daudzi fakti.

Rūpnieciskās produkcijas realizācijas plāns izpildīts par 102,3 procentiem. Tās ražošanas pusgada plāns — par 101,5 procentiem. Pārsniegti uzdevumi darba ražīguma paaugstināšanā, tautas patēriņa preču ražošanā. Labi izpildītas visas līgumsaistības. Pozitīvu piemēru, kas tā vai citādi raksturo situāciju kolektīvos, ir daudz. Tālab, padarīto vērtējot, varam būt gandarīti.

Pat rajona patērētāju biedrība, kurai adresēts ne mazums pamatotu pretenziju, ir sasparojusies — mazumtirdzniecības preču apgrozījuma plāns izpildīts. Tiesa, nav atrisināta gadiem iesīkstējusī maizes problēma — ar maizes apgādi iedzīvotāji nav apmierināti. Īgnumam ir pamats — maizes un maizes izstrādājumu ražošana pusgadā pat samazinājusies (tirdzniecības tīklā nav saņemtas 80 tonnas produkcijas). Vienlaikus pozitīvi ir tas, ka mazumtirdzniecības preču realizācijas plāns izpildīts, kaut arī jūtami samazināta spirtoto dzērienu pārdošana.

Bet tagad mēģināsim atbildēt uz jautājumu, kas, bez šaubām, šodien interesē visus, proti, vai sasniegts paātrinājums, vai arī esam ierasti virzījušies uz priekšu? Ko vēsta pārskati?

Jāatzīst, ka līdzšinējie veikumi tomēr nav būtisks paātrinājums. Salīdzināsim datus! Ne vienreiz vien rūpniecības darba kolektīvi izpildījuši plānu par 101 līdz 102 procentiem. Šis fakts netika vērtēts kā paātrinājums. Kā redzams, ar paātrinājumu jāsaprot krietni straujāki ražošanas pieauguma tempi un pavisam citu pamatu veidošana turpmākai attīstībai. Jāsaka, ka bija iespējas jau tagad paātrināt rūpnieciskās produkcijas izlaides tempus. Vispirms — izmantojot iekšējās rezerves. Starp citu, kurš riskēs apgalvot, ka šīs rezerves pilnībā izmantotas, kad, piemēram, darba laika zudumi rajona rūpniecības uzņēmuos šī gada pirmajā pusē bija 1 078 cilvēkdienas. Jāuzteic Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca, kur šie zudumi samazinājušies piecas reizes. Šajā jomā jāpastrādā arī citiem darba kolektīviem, sabiedriskajām organizācijām.

Iekšējās rezerves ir arī darba organizācijas pilnveidošana, dažādu ekonomisku stimulu prasmīga pielietošana. Tiesa, vairākos uzņēmumos pret tikko minētajiem faktoriem izturas ar skepsi. Te spriež apmēram tā: galvenais ir izejvielas un jauna tehnika, viss pārējais — ar otrškirīgu nozīmi. Šādi prātoja arī rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā. Taču ekonomiskais eksperiments lika sarosīties it visās nozīmēs. Un tika gūti panākumi darbā. Gada pirmajā pusē kombināts sadzīves pakalpojumu plānu izpildīja par 111,4 procentiem. Tūlīt jāpiebilst, ka kombināts nebūt nav ideāli nodrošināts ar izejvielām un materiāliem.

Bet tagad — par faktoru, kuram jākļūst par pamatu, lai nodrošinātu paātrinājumu nākotnē, par uzņēmumu tehnisko bruņojumu. Ar šo jautājumu nācās saskarties nesen, kad analizējām pasākumu plānus produkcijas kvalitātes uzlabošanai. Šos plānus izstrādāja katrā rūpniecības uzņēmumā, ietverot programmā «Kvalitāte—90». Un jāteic, ka pilnīgi precīza priekšstata par veicamo nav daudziem vadītājiem un partijas pirmorganizāciju sekretāriem. Bet tieši tehnika taču šodien ir paātrinājuma rosinātāja. Interesantus risinājumus meklē un atrod Līvānu eksperimentālajā bioķīmiskajā rūpnīcā, Preiļu siera rūpnīcā, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā, rajona sakaru mezglā. Kā zināms, šie kolektīvi jau sen iet pa tehnikas progresa ceļu. Piemēram, Preiļu siera rūpnīcā salīdzinoši neilgā laikaposmā ražošanas iekārtas mainītas trīs reizes.

Aizvadītajā pusgadā nedaudz uzlabojās situācija celtniecībā. Apgūti pamatfondi (ņemot vērā visu veidu finansēšanu) par vairāk nekā astoņiem miljoniem rubļu, kas ir par 21 procentu vairāk nekā šajā laikaposmā pērn. Taču tas vēl nav paātrinājums visā nozarē. Kopējo pozitīvo pārskatu veidoja atsevišķu darba kolektīvu labie panākumi. Jāuzteic starpkolhozu celtniecības organizācijas un 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes kolektīvi, kuri celtniecības un montāžas darbu plānus izpildīja attiecīgi par 109 un 110 procentiem. Lauku celtnieki šajā pusgadā pirms termiņa nodeva ekspluatācijā 24 dzīvokļu māju Rušonas padomju saimniecībā un lopbarības sagatavošanas cehu K. Marksa kolhozā. Liela loma šī darba kolektīva panākumos ir tam, ka palielinājies prasīgums (it visos līmeņos) un ieviesta elementāra kārtība. Uzsveru — elementāra! Un tomēr kolektīvā daudzas rezerves vēl neizmanto pilnībā, piemēram, darba organizācijas brigādes formu.

Gada pirmajā pusē čakli strādāja Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas ļaudis: ekspluatācijā nodeva 342 hektārus nosusinātu platību (uzdevums pārsniegts par 42 hektāriem). Lūk, arī viss, kas ar plusiem vērtējams. Dižoties nav pamata.

Mīnusu ir krietni vairāk. Tie radīja stāvokli, kad pamatfondu apgūšanas plāns (finansēšana no valsts līdzekļiem) pirmajā pusgadā izpildīts tikai par 87 procentiem. Valsts plāns pamatfondu apgūšanā, veicot darbojošos uzņēmumu rekonstrukciju un tehnisko pārkārtošanu, arī īstenots tikai par 89 procentiem. Par kādu paātrinājumu šādā situācijā varam runāt? Netiek taču izpildīts pats nepieciešamais — plāns. Bet šodien plāns ir likuma līmenī.

Celtniecības sfērā īsts neveiksminieks pašreiz ir Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas kolektīvs: pirmā pusgada plāns celtniecības un montāžas darbos kopapjomā izpildīts tikai par 81,7 procentiem (ar saviem spēkiem veicamie uzdevumi realizēti par 81,1 procentu). Neveiksmju iemesli: slikta darba organizācija, trūkumi kolektīva vadības stilā un nepietiekams materiāli tehniskais nodrošinājums (tas daudzējādā ziņā ir atkarīgs no Latvijas starpkolhozu celtniecības organizācijām republikāniskās apvienības).

Jāatzīmē, ka celtniecības organizācijām ir vērā ņemamas rezerves darba uzlabošanai. Piemēram, aizvadītajā pusgadā mūsu rajona lauku celtnieku organizācijās vidēji ik dienu darbā neieradās 32 cilvēki. Tās ir divas solīdas celtnieku brigādes...

Liela ir kadru mainība — šogad tā svārstās 8 līdz 10 procentu robežās. Vāji ieviešas darba organizācijas brigādes metode. Ne viss sekmējas tehnikas izmantošanā, modernizēšanā. Bremzējošo faktoru uzskaiti varētu vēl turpināt, taču tas nav šī raksta uzdevums.

Rūpniecības uzņēmumu, celtniecības organizāciju un apkalpojošajā sfērā strādājošo darba kolektīvu uzmanību gribu pievērst galvenajam — pa jaunam izvērtēt sasniegumus un neizmantotās rezerves.

R. VAIVODS,
Latvijas KP rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas vadītājs

PĀRKĀRTOŠANAS: NO VĀRDIEM UZ DARBIEM!

Strādājot pa jaunam

LOPKOPĪBAS kompleksa strādniece noteiktā dienā un stundā iet veidot modernu frizūru, pasūta kleitu vai mēteli. Tas notiek turpat darba vietā. Gadus piecus iepriekš šis fakts liktos pārsteidzošs, pat neticams. Taču šodien šādu pakalpojumu organizāciju uzskata par normu. Vismaz tā tas ir Lenina kolhoza lopkopības kompleksā «Buki».

Iepriekš aprakstītais notika marta sākumā, tātad tā bija kā skaista dāvana sievietēm 8. martā. Tiesa gan, pagaidām minētās ērtības bijušas epizodiskas (dažādu iemeslu dēļ), taču rajona sadzīves pakalpojumu kombināta vadība stingri apņēmusies iesākto turpināt. Kombināta galvenais inženieris Anatolijs Babčuks izsacījās:

— Pārkārtošanās kolektīvam nozīmē vienu virzības līniju — lai klients retāk nāk pie mums, biežāk mēs iesim pie viņa. Pirmām kārtām vērību veltām laukos dzīvojošo apkalpošanai.

Tie nav tikai vārdi. Kolhozniieku un sovhozu strādnieku ērtībām jau iekārtoti divdesmit četri kompleksie pasūtījumu pieņemšanas punkti. Tajos ierodas meistari un strādnieki no veļas mazgātavas un drēbju ķīmiskās tīrītavas, no apavu remontdarbnīcas un šūšanas ateliē, no frizētavām... (Nealizmirsīsim, ka šajos punktos pasūtījumu pieņēmēji strādā nepārtraukti.) Ekonomiskā eksperimenta apstākļos (šis eksperiments rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā sākās pagājušā gada janvārī) tika pārskatītas darba algas lauku punktos strādājošajiem — no tā sauktās cietās algas pārgāja uz apmaksu pēc izpeļņas. Un, lūk, nelielās cietās algas vietā (zem simts rubļiem) šī gada pirmajā pusē vidēji katrs saņēma 115 rubļu mēnesī. Pusgada plānu lauku kompleksie pasūtījumu pieņemšanas punkti izpildīja par 128 procentiem.

Līvānos vairāku rūpnīcu strādniekiem nodrošināti ērti frizieru pakalpojumi, Preiļu siera rūpnīcas dzīvojamo namu rajonā drīzumā pilnīgosies visa sadzīves pakalpojumu sistēma. Vienlaikus ar ekspres-pakalpojumiem tiek īstenoti arī pavisam jauni, piemēram, mēbeļu remonts un montēšana klienta mājās, durvju apšiļāna, ādas un galantērijas izstrādājumu sīkais remonts.

Ir jāprot iet pie cilvēkiem. Visenerģiskākais pasūtījumu pieņēmējs paliks tukšā, ja strādās pa roku galam. Vajag rūpīgi izpētīt pieprasījumu un tad to pilnībā apmierināt. Lūk, kur rodas plāna izpilde un klientu sirsnīga pateicība. Sacītajam spilgts piemērs ir laukos organizētā apmaiņa — vilnu pret drēbēm. Vairākus gadus pieprasīja nešķeterētu dzīju. Tagad prasa dot sašķeterētu. Šis darbs ekonomiski nav izdevīgs, arī vajadzīnās iekārtas nebija. Sadzīves pakalpojumu kombināta inženiertehniskajiem darbiniekiem un ekonomistiem nācās palauzīt galvas. Un izdomāja, kā gadiem ilgi neizdevīgs pakalpojums kļuva izdevīgs. Svarīgi, ka uzdevumu risināja kompleksi. Tīrāvu ceha un šķeterētavas pārkārtošana radīja stabilu pamatu mākslas audzēšanas tālākai attīstīšanai.

Radošs darbs vienmēr dod labu rezultātu. Šī patiesība jo sevišķi svarīga ir šodien, kad mācāmies dzīvot un strādāt pa jaunam. Par aizvadīto pusotru gadu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta galvenais inženieris A. Babčuks saka:

— Situācija diktēja: vai nu strādāt pa jaunam, vai šo uzņēmumu slēgt. Kā zināms, tirgus ir piesātināts ar mākslas audumiem, netrūkst trikotāžas izstrādājumu, mēbeļu. Starp citu, mēs jau nekonkurējam ar rūpniecisko ražošanu. Un sākām domāt, meklēt...

Ne velti saka: kas meklē, tas atrod. Dārgos vilnas izstrādājumus nomainīja pusvilnas, kokvilnas izstrādājumi darinājumi uz linu auduma pamatnes. Trikotāžas ceha tehnoloģe Anna Ziemele burtiski neizgāja no darba ne dienu, ne nakti. Domāja, eksperimentēja. Un šodien varam priecāties par jauno produkciju. Tā spēj sekmīgi konkurēt ar visai slavenu ražotņu darinājumiem.

Panākumi neņāk viegli. A. Babčuks atceras, cik nobažījies bija pirms sapulces cehā:

— Paradoksāli, taču izmaiņām visgrūtāk pierunājami tie kolektīvi, kas jau nostabilizējušies. Šis ieradums un nevēlēšanās pakustēties jaunā virzienā ir pagrūti laužami. Visi piekrita, ka jāatjauno ražojumu sortiments, ka pirmām kārtām tas jādara izstrādājumos no smalkās dzijas. Bet — kas un kā apmaksās tā saukto pārejas periodu, kurš dažreiz nav tik īss? Galu galā visus jautājumus atrisinājām, un šodien, kad apgūti jauni izstrādājumi, strādnieču atalgojums palielinājies.

— Pats sarežģītākais ir izmainīt darba stilu, kas gadiem ilgi praktizēts, — turpina A. Babčuks. — Ar konservatīvismu, diemžēl, sirgst arī daži vidējā posma speciālisti. Piemēram, mēbeļu cehā jau sen cīnāmies pret bruto produkcijas izvirzīšanu pirmajā vietā. Panākumu nav. Tas tā turpināsies, kamēr pats kolektīvs neizpratīs idejas būtību. Vai tik grūti būtu izgatavot plauktus vai statņus sagatavju glabāšanai, vai sarežģīti izdomāt, kā likt lietā mazo mehanizāciju? Ilgu laiku tas neprasītu. Ja paliktu kādu brīdi pēc maiņas. Ne jau par pliku paldies! Par darbu samaksātu. Ekonomiskais eksperiments devis plašas iespējas apvienot profesijas. Kad darbaspēka izlietojums ekonomiski aprēķināts un izlemts, viens otrs tomēr vairās pastrādāt kādu stundu vēl pēc tām astoņām darba stundām. Taču sava uzņēmuma un sevis labā.

Lai strādātu pa jaunam, jālauž vecās tradīcijas. Kombināta vadība droši ķeras pie radikāliem līdzekļiem — speciālistus, kas kļuvuši pārāk iedomīgi, nomaina (neaizstājamu kadru nav), kolektīvs enerģiski atbrīvojas no cilvēkiem, kuri ir sakompromitējušies. Notiek kadru atjaunošanās, un vienlaikus asākas kļūst sociālās problēmas — jaunajiem un perspektīvajiem strādniekiem un speciālistiem vajadzīgi dzīvokļi. Taču pašreiz, kaut kombināts plānu stabili izpilda un pārpilda, lielas peļņas vēl nav (vēl neatmaksājas vairāki pakalpojumu veidi, jāmeklē, kā darbu dažādot, uzlabot). Un nav naudas dzīvokļu celtniecībai. Pakalpojumu sfērai varētu daļēji izlīdzēt saimniecības — sūtīt jauniešus mācīties, lai vēlāk pašiem laukos būtu attiecīgi kadri.

Jā, problēmu vēl ir daudz. Taču saimniekošana pa jaunam devusi redzamus rezultātus: rajona sadzīves pakalpojumu kombināts, salīdzinot ar pagājušo gadu, šīgada pirmajā pusē iedzīvotājiem pakalpojumus palielinājis par vairāk nekā 70 000 rubļu. Skaitlis ir iespaidīgs, taču nekādā ziņā tas nedod tiesības apmierināties ar paveikto.

I. KOROLOVA

PIECGADES PIRMRINDNIEKI

Labākais remontmeistars

Antons Čevers (atlēlā) pirms gadiem diviem vēl sēdēja pie jo iespaidīga autovilciena stūres. Viņa vadītais pašizkrāvējs nogādāja vietā simtiem un tūkstošiem tonnu dažādas kravas. Divdesmit gados, kas nostrādāti Jēkabpils 8. autokombināta Līvānu filiālē, A. Čevers izpelnījies darbabiedru un administrācijas cieņu un uzticību. Tagad veterāna darba vieta ir alvošanas ceha. Tas ir ļoti nozīmīgs iecirknis. A. Čevers te strādā par akumulatoru uzpildītāju. Un ne tikai! Praktiski neviens šoferis nespēj iztikt bez A. Čevera padoma un meistarības — kad «sanikojies», piemēram, karburators, benzīna sūknis, radiators...

Filiāles priekšnieks Vikters Mauriņš saka:

— Antonu Čeveru visi pazīst, uzskata par paraugu — disciplinēts, darbā spēj koncentrēties, lai jebkuru uzdevumu izpildītu ātri un labi. Apskaužama ir viņa profesionālā meistarība. Daudzējādā ziņā šis faktors nodrošina visa filiāles transporta ieicamu sagatavotību darbam. Lūdzu, pavērojiet — automašīnu stāvvietas un tā saucamās remontbedres ir tukšas. Tas nozīmē, ka visi automobiļi ir izbraukuši darbā. Šī gada pirmajā pusē autotransporta izmantošanas koeficients bija augstāks nekā plānots. Par to daudz paleicības pelnījis Antons Čevers.

I. IVANOVA
I. ŠILICKA foto

Vērtīga piedeva pārtikai

Pirms trim gadiem Preiļu siera rūpnīca sāka piegādāt rīdziniekiem ...sūkalas. Tās izmantoja, ražojot rupjmaizi «Jūrmala», Jaunā maizes šķirne ātri ieguva atzinību — garšīga, daudz bagātāka ar olbaltumvielām, vitamīniem un citiem vērtīgiem un barojošiem komponentiem.

Tiesa, maiznieki jau sen zināja, ka sūkalās ir daudz dažādu vērtīgu mikroelementu, bet — grūtības radīja sūkalu transportēšana: vasarā tās ātri bojājas, ziemā sasalst un kļūst mazvērtīgas. Talkā nāca Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas zinātnieki. Viņi izstrādāja metodi, kā iegut sūkalas, kurās derīgās vielas tiek konservētas (sūkalas iebiezināja). Šādi apstrādātas sūkalas var uzglabāt pat vairākus mēnešus.

Preiļieši rīdziniekiem gadā piegādā vairāk nekā 200 tonnu sūkalu koncentrāta — ne tikai maizniekiem, bet arī konditorejas fabrikām «17. jūnijs», «Laima» un «Uzvara». Vērtīgo piedevu ved arī uz Daugavpils maizes ceptuvi, nedaudz — uz Aglonu. Labprāt sūkalas pērk Jelgavas rajona mācību paraugsaimniecība «Vecauce» — te tās izmanto lopbarības paskābināšanai.

Tā, lūk, sūkalas, kuras līdz šim uzskatījām par neērtu blakusproduktu, tagad lietderīgi izmanto ne tikai lopbarībā, bet arī pārtikas rūpniecībā. Par novitātēm sūkalu izmantošanā ieinteresējušies arī vairāku citu republiku speciālisti.

K. PRIEDĪTIS

Komjaunatnes rajona komitejas plēnumā

Lauku jauniešu četri uzdevumi

Komjauniešu un jauniešu piedalīšanās lopkopības attīstībā, jauno lauksaimnieku sociālistiskās sacensības pilnveidošana, intensīvās tehnoloģijas ieviešana graudkopībā, kā arī profesionālās meistarības paaugstināšana ir galvenie uzdevumi, par kuriem runāja un sprieda komjaunatnes rajona komitejas nesen notikušajā plēnumā.

Nesen pārlasīju Imanta Ziedoņa «Poēmu par pienu», un mani pārsteidza kāda visai negaidīta autora doma, sak, viss, ko mēs tagad ar lielu degsmi un pārliecību rakstām savās sociālistiskajās saistībās, sen jau pateikts pāris tautasdziesmu rindiņās: .sviestu metu kaudzītē, ar sieriem atstutēju. Kur un kāpēc pārtrūkušas saknes, ar kurām tauta kopš seniem laikiem zemē ieaugusi, tagad vairs nav viegli atklāt. Taču viens ir skaidrs — jaunie ļaudis kā vāri stādiņi no jauna laukos, pļavās un tīrumos jāierušina. Lai saknes laiž līdz pazemes avotiem, lai no miglas rītiem un zirgu zviedzieniem sev un saviem bērniem divkāršu spēku smelj.

Plēnumam nolasītajā komjaunatnes rajona komitejas pirmā sekretāra V. Kozlova ziņojumā lirikas nebija, jo pagaidām tās vēl pietrūkst arī ikdienā. Tāpat kā pietrūkst sviesta kaudžu un piena upju. Un kam gan citam, ja ne jaunajiem šodien būt pirmajiem kolhozu un padomju saimniecību laukos un fermās. Ir taču daudz lielisku piemēru arī Jūsu rajonā. Kaut vai vairākārtējā republikas sociālistiskās sacensības uzvarētāja, jaunā slaucēja Jekaterina Moskovaja no kolhoza «Krasnij Oktjabrj». Ar savu darbu un centību nevis ar slepeni govīm papildus sabērtiem spēkbarības kilogramiem viņa labāko gadā tik ilgi turas.

Astondesmito gadu pašā sākumā saimniecībās bija izveidojusies ļoti kritiska situācija — jauniešu laukos palika arvien mazāk. Nu vajadzēja glābt, ko var. Rezultāti jau jūtami — lauku komjaunatnes pirmorganizācijas skaitliski ir ievērojami pieaugušas. Taču pārliecības, ka viss kārtībā, ka arī turpmāk lauku sētās skanēs jaunas balsis, joprojām nav. Lauki vēl gaida pārkārtojumus, gaida progresu ražošanas tehnoloģijā, gaida jaunas darba organizācijas formas.

Lopkopība — komjaunatnes triecienfronte laukos. Šie vārdi nedrīkst būt tikai lozungs, kas domāts sevis mierināšanai. Bet tieši tā ir gadījies kolhozā «Sarkanā ausma». 1981. gadā šīs saimniecības jaunieši bija iniciatori labai kustībai — visas rūpes veltīt lopkopības objektiem. Šodien tas viss ir aizmirsies. «Sarkanajā ausmā», kā arī Kirova, Raiņa, K. Marksa, Oškalna, Ļeņina kolhozos un Rušonas, Aglonas un Rudzātu padomju saimniecībās komjauniešiem fermās nav sava spēku pielikšanas punkta. Paiet gadi, nomainās sekretāri, bet vezums, kā saka, uz vietas. Uztrauc arī tas, ka vairākās saimniecībās jaunie govju mehanizētās slaukšanas operatori šogad strādā vājāk, slauc pat par pustonnu mazāk nekā pagājušajā gadā. Šādam faktam vajadzētu būt īstam trauksmes zvanam, bet Raiņa kolhozā un Aglonas padomju saimniecībā to nedzird.

Savā ziņā vientuļi jūtas arī tie pāris desmiti jauniešu, kuri lopkopībā sāka strādāt ar komjaunatnes ceļazīmēm. Sak, ūdenī esi iemests, tad nu kulies uz priekšu pats. Bet citur gan vispirms domā, kā jaunajiem sagatavot darba vietas, kā apgādāt ar dzīvokli.

Joprojām uztrauc arī tas, ka fermās nav komjauniešu un jauniešu kolektīvu. Tiek meklēti visdažādākie iemesli, kāpēc šādus kolektīvus neesot iespējams izveidot. Varbūt sākt no otra gala — meklēt iespējas, kā kolektīvā apvienot ne tikai viena darba darītājus, bet arī cilvēkus ar vienotām interesēm, ar kopīgām ikdienas problēmām? Agri vai vēlu, bet ikvienā saimniecībā nonāks līdz tam, ka fermās būs jāievieš divu maiņu darbs. Ko tad? Ieviesīs. Un cilvēkus, ar kuru trūkumu tagad tā aizbildinās, arī atradīs. Daudz vieglāk un vienkāršāk būs tur, kur par to domās jau tagad.

Labi galarezultāti, lūk, īstas sociālistiskās sacensības galvenais kritērijs. Kā ir pie mums? Labi organizēta jauniešu sacensība ir Suvorova, Leņina kolhozā, kā arī kolhozos «Sīlukalns» un «Zelta vārpa». Bet ko lai saka par sacensības iedarbīgumu, teiksim, Oškalna kolhozā, kad tiek apbalvoti nedēļas labākie jaunie mehanizatori lopbarības sagatavošanā, bet rezultātu apkopošanas sistēmu neviens tā arī nezina? Un tas nav vienīgais piemērs. Daudz kas pilnveidojams, piemēram, K. Marksa kolhozā. Izrādās, ka tur rezultātus vērtē tikai reizi nedēļā, kaut gan komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs ir kolhoza galvenais dispečers. Kur gan atrast vēl labākas iespējas iedarbīgas sacensības organizēšanai? Stāvoklis ir jāuzlabo!

Maz uzmanības lauku saimniecību komjaunieši un jaunieši veltī intensīvās tehnoloģijas problēmu atrisināšanai graudkopībā. Patiešām, problēmu ir daudz, jo trūkst tehnikas, agregātu. Te nu vaļa jaunajiem mehanizatoriem pielikt savu izdomu. Taču labu paraugu nav daudz, vienīgi Oškalna kolhozā un Rudzātu padomju saimniecībā. Citur laikam domā tā — lai galvas lauza konstruktori, mums tur nav ko maisīties, tā ir mierīgāk.

Ar zināšanām, kādas pirms gadiem desmit bija inženiera vai iecirkņa mehāniķim, tagad jābūt bruņotam ikvienam mehanizatoram. It īpaši tas attiecināms uz jaunajiem, kuriem būs jāstrādā ar daudz prasīgāku un daudz sarežģītāku tehniku jau pēc pāris gadiem. Tāpēc jo nozīmīgi ir uzdevumi kvalifikācijas paaugstināšanā. Pēdējo gadu laikā no gandrīz pus tūkstoti cilvēku lielās jauno mehanizatoru saimes savas zināšanas papildinājusi tikai puse, bet jaunie lopkopji ir vēl neaktīvāki.

Aina nav no patīkamajām — tāds atzinums izskanēja plēnumā nolasītajā ziņojumā. Lietišķu analīzi un konstruktīvus priekšlikumus gribējās sagaidīt arī no debatēm. Taču nācās vilties. Maz, pārāk maz aiz skaitļiem, termiņiem un profesionālajiem nosaukumiem varēja just komjauniešus. Runāja agronomi, dispečeri, runāja par šo un to, kaut gan pie krūtīm visiem bija komjauniešu nozīmītes. Un daļa zālē sēdošo varbūt tā arī nesaprata, ka tieši viņi ir atbildīgi par savu jauniešu dzīvi un darbu. Galu galā arī par to, lai sviestu patiešām varētu mest kaudzītē un ar siera klučiem atstutēt.

Plēnuma materiālus apkopoja

L. STRODE

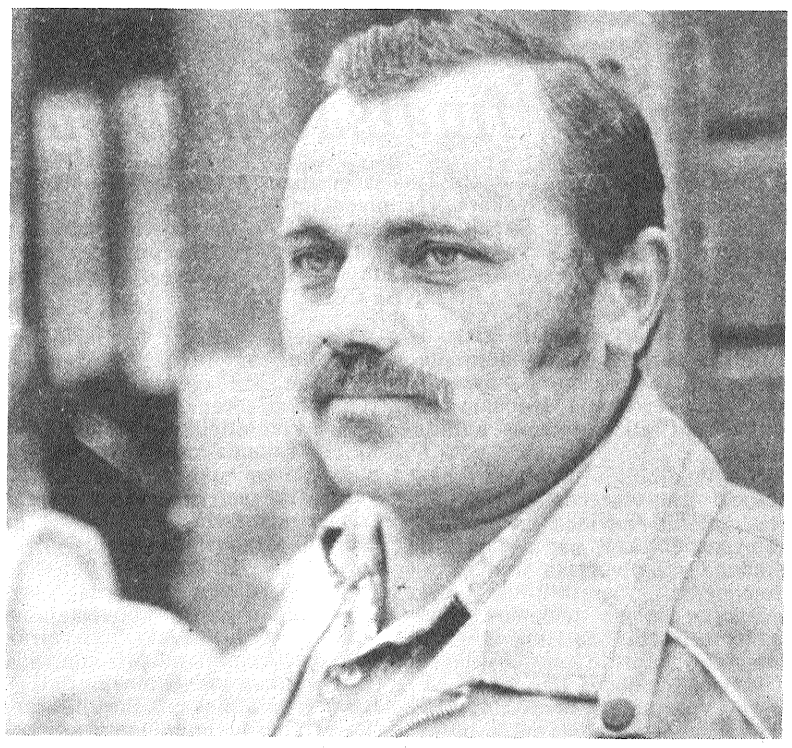

Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības šoferis DMITRIJS CVETKOVS (attēlā) pirmajā pusgadā ar automašīnu MMZ—554 M pārvedis 6,4 tūkstošus tonnu kravas un plānu izpildījis par 106 procentiem. Viņš ir arī viens no labākajiem apvienības darbaudzinātājiem.

J. SALNAVIESA foto

Pa publicēto materiālu pēdām

Kam šoreiz izdevīgi?

Uz mūsu laikraksta 8. maija numurā publicēto lasītāju vēstuli «Kam izdevīgi, kam nē» (par svaigu dārzeņu trūkumu rajona veikalos) saņemta rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieka I. Jeršova parakstīta atbilde. Tajā teikts:

«Agrīno dārzeņu realizācijas plānu pirmajā pusgadā kolhozs «Rīts» izpildījis tikai par 48 procentiem, nesagādātas 23,2 tonnas agrīno dārzeņu. Ražošanas plāna neizpildīšanas galvenais cēlonis — kurināmā trūkums siltumnīcu apsildīšanai. Zemas temperatūras dēļ tomāti un gurķi slimoja un attīstījās ļoti lēni. Dārzeņu audzēšanu atklātā laukā negatīvi ietekmēja laistīšanas iekārtu trūkums.

Lai uzlabotu rajona iedzīvotāju apgādi ar agrīnajiem dārzeņiem, 1986. gadā agrorūpnieciskā apvienība ar VLRTNK rajona apvienības spēkiem kolhozā «Rīts» veiks siltumnīcu katlu mājas iekārtu remontu. Tā rezultātā ziemas periodā ievērojami uzlabosies temperatūras režīms.

1987. gadā kolhozos «Rīts», «Dubna» un Oškalna saimniecībai puķu audzēšanai atļauts izmantot ne vairāk par 20 procentiem no siltumnīcu platības, pārējās platības jāatvēl agrajiem dārzeņiem.

Tiek risināts jautājums par laistīšanas iekārtas piegādi kolhozam «Rīts». Lai palielinātu dārzeņu audzēšanu atklātā laukā, ieplānots dārzeņkultūrām iedalīt melnās papuves.

Rajona agrorūpnieciskā apvienība veic nepieciešamos pasākumus, lai 1987. gadā nodrošinātu agrīno dārzeņu ražošanas plānu izpildi.»

REDAKCIJAS PIEBILDE. Šī atbilde lielākā mērā mums dod iespēju iepazīties ar sekām, kuras, starp citu, rajona iedzīvotāji ir pratuši saskatīt paši, apmeklējot dārzeņu veikalus. Atbildē gribējās atrast ko citu — cēloņus. Uzvārdus tiem cilvēkiem, kuru neizdarības dēļ esam nonākuši līdz tukšiem plauktiem dārzeņu veikalos. Uzzināt, kā vainīgie sodīti. Tāpat arī uzzināt konkrētāk par tiem «nepieciešamajiem pasākumiem», ko rajona agrorūpnieciskā apvienība veic, lai stāvoklis neatkārtotos nākamajā gadā. Atklātība — viena no šodienas svarīgākajām devīzēm. Lai ikvienu solījumu būtu iespējams kontrolēt pašai tautai.

Bez tam, izlasot par strauju puķu audzēšanas samazināšanu, rodas aizdomas, ka pēc gadiem diviem «pie lielā zvana» būsim spiesti «kārt» jautājumu par rajona iedzīvotāju apgādi ar ziediem, par to, ka «zelta» laiks pienācis ziedu pārdevējiem tirgū. Vai nav pārsteidzīgs lēmums? Vai dārzeņu audzēšanas ražošanas intensifikācijai nav atrodami citi ceļi?

Par kolhoza līdzekļiem

Kolhozā «Zelta vārpa» — vienā no ekonomiski spēcīgākajām rajona saimniecībām — kultūras un sadzīves fonda vajadzībām ik gadus atvēlē 50 tūkstošus rubļu. Tas ir priekšnoteikums rosīgai kultūras darba organizēšanai Zundānu ciema tautas namā, citām sadzīves vajadzībām — uzskatāmās aģitācijas veidošanai, darba pirmrindnieku prēmēšanai, tradīciju pasākumu, piemēram, pirmā vāla un citu svētku rīkošanai.

Ar kolhoza «Zelta vārpa» valdes lēmumu ciema kultūras darba organizatora alga ir pielīdzināta pārējo speciālistu darba samaksai. Saimniecība Terēzijai Jasinskai — Turku ciema tautas nama direktorei — piemaksā 80 rubļus mēnesī. Apmaksāts pulciņu vadītāju darbs. Tāpēc iespējams noorganizēt gan deju kolektīvu, gan padomju dziesmu ansambli, gan bērnu pašdarbības un citus pulciņus, aicināt ar vieskoncertiem profesionālus māksliniekus.

A. VELDRE

PA VIENOTU LĪNIJU UZ KOPĪGU MĒRĶI

Apkopoti izlaiduma eksāmenu rezultāti rajona skolās

Izlaiduma pārbaudījumos bija jāparāda iegūtās zināšanas, prasmes un iemaņas, kā arī sava idejiskā pārliecība, pilsoniskā nostāja, gatavība nākamajiem darba uzdevumiem. 8. klasi šogad beidza 642 skolēni. Rezultāti rāda, ka vairāk nekā puse audzēkņu zināšanu pamatus apguvuši viduvēji. Ģeometrijas zināšanas uz labi un teicami tika novērtētas 282 skolēniem, algebras — 251, dzimtajā valodā (vārdos) — 294, sacerējumā (literatūrā) — 278, (valodā) — 243 absolventiem. Kā redzams, ar nelielu pārsvaru astotklasnieki labāk pārzina dzimto valodu un ģeometriju. Nepiedodami zems labu atzīmju skaits ir par sacerējumu valodu.

Nopietni eksāmeniem bija gatavojušies Līvānu abu vidusskolu, Preiļu 1. vidusskolas, Rimicānu, Vanagu, Priekuļu, Sutru astoņgadīgo skolu audzēkņi, Ārdavas astoņgadīgās skolas 8. a klase, kur sekmības līmenis bija augstāks. Vairāku skolu audzēkņi visus četrus eksāmenus nokārtoja teicami: S. Dimante (Līvānu 1. vidusskola), A. Jegorova (Līvānu 2. vidusskola), A. Micāne un Ž. Skutele (Preiļu 1. vidusskola), J. Vasiljevs (Preiļu 2. vidusskola), L. Placinska, A. Priekule, I. Pabērza, R. Rimicāns, J. Rubīns, B. Znotiņa, Ž. Onckule un I. Zarāne no citām rajona skolām. Desmit astotās klases beidzēji eksāmenus kārtoja uz labi un teicami. Trīs rajona astoto klašu audzēkņi saņēma apliecību par nepilnu vidējo izglītību ar izcilību.

Ar gandarījumu gribas atzīmēt Aglonas internātskolas audzēkņu panākumus eksāmenos. Tos sekmīgi nokārtoja visi 34 skolēni, gandrīz puse no klases saņēma labas un teicamas atzīmes.

Vidusskolas absolvēja 292 skolēni. Šogad pirmo reizi latviešu plūsmas skolās ķīmijas eksāmena vietā bija jākārto pārbaudījums krievu literatūrā un valodā. Eksāmenu lika 187 skolēni, literatūrā saņemot 118 labas un teicamas atzīmes, valodā — 121. Tātad krievu valodas skolotāju veikums aizvadītajā mācību periodā ir labs, varētu teikt — atbilstošs skolu reformas prasībām par pastiprinātu uzmanību mūsu valsts tautu sazināšanās līdzeklim. Vidusskolēni labi pārzina krievu tautības rakstnieku darbus, prot brīvi izteikt savu domu, ir apguvuši krievu valodas gramatiku.

Vidusskolas eksāmenos parādītās zināšanas liecina, ka sevišķi lielas atšķirības, izņemot fiziku, pārējo priekšmetu apguvē nav vērojamas. Vēstures un sabiedrības mācības eksāmenā par zināšanām vēsturē saņemtas 182 labas un teicamas atzīmes, sabiedrības mācībā — 163. Algebras eksāmenā to skaits bija 171, svešvalodās — 160, literatūrā — 174, dzimtajā valodā sacerējumā (literatūrā) — 180, (valodā) — 162. Fizika izrādās, kļuvusi par cietāku riekstu, kur pārbaudījumā četriniekus un piecniekus nopelnījuši tikai 120 vidusskolēni.

Teicami visus vidusskolas eksāmenus nokārtoja I. Artemjevs (Līvānu 2. vidusskola), T. Kursīte (Rudzētu vidusskola), zināšanu augstu novērtējumu saņēma arī Ž. Bogdanova, N. Kukorova (Līvānu 2. vidusskola), I. Ratkeviča, D. Geduša, A. Vasaraudze (Līvānu 1. vidusskola), I. Mūrniece (Preiļu 1. vidusskola), I. Kivlenieks, H. Skrebele, V. Vēvere (Rudzētu vidusskola). Zelta medaļa pasniegta līvānietim I. Artemjevam, bet sudraba medaļa «Par panākumiem mācībās, darbā un par priekšzīmīgu uzvedību» piešķirta četriem vidusskolu absolventiem — I. Ratkevičai, D. Gedušai, A. Vasaraudzei un T. Kursītei.

Tomēr deviņi astoto klašu beidzēji un četri 10. klases absolventi vājo zināšanu dēļ eksāmenos izkrita un tos kārtoja papildtermiņos. Gandrīz visi šie skolēni gadu no gada neattaisnojošu iemeslu dēļ kavēja skolu, izteikti nevēlējās mācīties, ignorēja skolēnu noteikumus. Daudzi no viņiem nākuši no nelabvēlīgām ģimenēm, kurās netiek nodrošināti normāli apstākļi mācībām. Eksāmeniem nebija sagatavojušies U. Broks, J. Elsts, J. Prikulis Dravnieku astoņgadīgajā skolā, U. Sondors, M. Saškins Sīļukalna astoņgadīgajā skolā u. c. astotklasnieki. Nenopietni eksāmeniem gatavojās daļa no Vārkavas un Riebiņu vidusskolu skolēniem. Piemēram, Riebiņu vidusskolā no 14 desmitklasniekiem vēstures un sabiedrības mācības eksāmenu nenokārtoja V. Blūms, O. Serkova, G. Tolstopjatovs, literatūras — V. Čulkova. Šo nesekmīgo skolēnu uzvārdi šeit tika minēti arī tālab, lai viņu vecāku darbavietās painteresētos, kāds ir tēva un mātes ieguldījums savas atvases skolas gaitās. Jāpiebilst, ka, krietni piespiežoties un nopietni pastrādājot, visi eksāmenos izkritušie skolēni tos nokārtoja papildtermiņos.

Atlikušajā laikā līdz pirmajam septembrim rajona pedagogiem vēl ir iespēja paškritiski izvērtēt savu darbu. Jaunais mācību ceļiens atnāk ar lieliem uzdevumiem, un nav svarīgāka uzdevuma skolai par PSKP XXVII kongresā un skolu reformā paredzēto mērķu sasniegšanu.

V. LUBĀNE,

tautas izglītības nodaļas metodiķe

SPORTS — SPORTS — SPORTS

Pirms finālsacensībām

Līdz lauku sporta spēļu finālsacensībām Stučkā palicis nepilns mēnesis. To priekšvakarā vēl piedalāmies volejbola, basketbola, futbola sacensībās. Spēku pārbaude ritēs jaunajiem svarcēlājiem, notiks GDA vasaras daudzcīņas sacensības un, iespējams, arī orientēšanās sacensības. Jautājām BSB «Vārpa» rajona padomes instruktorei VALENTĪNAI ČAKULEI.

— Kā jūs vērtējat fiziskās kultūras kolektīvu līdzšinējo piedalīšanos vasaras posma sacensībās? Kopvērtējumā rajonam tās dod kaut cik jūtamu punktu summu?

— Volejbola, futbola un basketbola zonas sacensību rezultāti pieticīgi, jo neviena no komandām nespēja kļūt par uzvarētāju. Komandas sabiedriskā trenera N. Romaņenko bezatbildības dēļ, «Vārpas» rajona padomes bezkontroles rezultātā stikla fabrikas komandu diskvalificēja. Futbolisti turpmāk cīnīsies par 9. — 11. vietu. Vēl pieticīgāk startēja Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta volejbola komanda. Tāpēc cerēt, ka sporta spēļu komandas dos daudz punktu, ir aplami.

— Kādi iemesli tik pieticīgiem startiem?

— Pirmkārt, tas izskaidrojams ar kvalificētu sporta metodiķu trūkumu. Otrkārt, vāja materiālā bāze. Piemēram, stikla fabrikai nav pat savas sporta bāzes, jo pirms dažiem gadiem to pielāgoja ražošanas vajadzībām. Preiļu SCO, lai arī celtnieki, bet savā dzīvojamo namu masīvā joprojām neplāno kaut kādu sporta būvi. Treškārt, pietrūkst sportiskā entuziasma fizkolektīvu vadītājiem. Ļoti nedaudzi iestāžu, uzņēmumu un saimniecību kolektīvi atbalsta masu sportu.

Par to, ka sporta darbs atstāts novārtā, liecina arī fakts, ka bija vajadzīgi divi gadi, lai atrastu rajona BSB «Vārpa» priekšsēdētāju. Tas nopietni traucēja stingri kontrolēt fizkultūras kolektīvu gatavošanos lauku sporta spēlēm.

— Pēdējos gados maz dzirdam par Līvānu svarcēlāju veiksmēm. Kā ir šosezon?

— Līdz vērtējumam, ko varēsim dot par trenera Arvīda Matuseviča darbu, nav vairs ilgi jāgaida. Svarcēlāji piedalīsies jaunatnes meistarsacīkstēs, kuras 15. — 16. augustā notiks Ogrē. Arvīds Matusevičs BSB «Vārpa» republikas lauku sporta spēlēm gatavo otru komandu — svaru bumbas cēlājus. Šajā jaunajā sporta veidā rajonu pārstāvēs Aleksejs Orlovs, Juris Parfirjevs un pats treneris.

— GDA vasaras daudzcīņas sacensībās rajona godu aizstāv padomju saimniecības «Aglona» fizkultūrieši. Ar kādu noskaņojumu un plāniem uz sacensībām Dobelē 1. un 3. augustā dosies aglonieši?

— Sporta metodiķa Jura Čakula vadītais fizkolektīvs ir viens no darbīgākajiem kolhozu un padomju saimniecību kolektīviem. Arī šajās lauku sporta spēlēs viņi sevi jau pierādīja, jo izcīnīja piekto vietu GDA ziemas daudzcīņas sacensībās. Juris Čakuls atzīst, ka vasaras daudzcīņā rezultāti būs pieticīgi, jo aglonieši vairāk specializējas ziemas sporta veidos. Desmito divpadsmito vietu gan sola arī vasarā.

— Vasaras posma sacensībās vajadzīgas septiņas ieskaites. Tātad — vēl vieglatlētika, orientēšanās un septītais sporta veids — ģimeņu sacensības. Kādi plāni ir orientēšanās sportā un ko ceram sagaidīt no ģimeņu sacensībām?

— Par sportistu plāniem neņemos spriest. Jo ar orientieristu piedalīšanos mēģināsim segt mīnusus ieskaitē, ko deva basketbols. Sacensības notiks 10. augustā. Ceram, ka Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca spēs savākt komandu. Līdzīgi jāvērtē iespējas ģimeņu sacensībās, jo pagaidām šīs sacensības mūsu rajonā nav ieguvušas popularitāti. Ko spēj ģimenes un ko varam mēs, sacensību organizatori, daļēji varēsim pārliecināties Fizkultūriešu dienā. Pēc tam arī redzēsim, vai spēsim piedalīties republikas sacensībās.

— Vieglatlētika. Vispopulārākā. Visdaudzskaitlīgākā un pamats visiem sporta veidiem. Vai varam tā sacīt par mūsu rajona izlases komandu, kura pošas uz republikas sporta spēlēm?

— Tā tam vajadzēt būt, jo vieglatlētika patiešām ir tas sporta veids, ar kuru kopvērtējuma tabulās var savākt visvairāk punktu. Diemžēl mūsu komandā startēs tikai viens pieaugušais — Roberts Mālnieks. Pārējie septiņi — bērnu un jaunatnes sporta skolas audzēkņi — Sarmīte Šmeikste, Olga Borisova, Jānis Māsāns, Ainārs Iesalnieks, Zigurds Kūkusiliņš, Normunds Ivzāns, Sergejs Pavlovičs. Mūsu svētku kolonna Stučkā būs vairāk nekā pieticīga. Iemesls — talantīgu sportistu aiziešana no rajona, jo nespējam viņiem radīt atbilstošus treniņu un sadzīves apstākļus, kā tas ir citos rajonos. Uzskatu, ka pēc Ilgas Šmeikstes aiziešanas uz Stučku nu būtu vienreiz jāpieliek punkts mūsu rajona neizdarībai. Diemžēl «Vārpas» rajona padome te neko nevar līdzēt.

Starp jauniešiem, kuri piedalīsies sporta spēļu sacensībās, daži šosezon ir uzrādījuši labus rezultātus. Piemēram, Sarmīte Šmeikste izpildīja sporta meiskandidāta normu. Sekmīgi startē Jānis Māsāns, Olga Borisova, Normunds Ivzāns un citi jaunieši, bet izturēt pieaugušo konkurenci, cīnīties ar daudzskaitlīgajām citu rajonu vieglatlētu komandām, protams, būs grūti.

— Daļa no minētajiem jaunajiem vieglatlētiem jūlija pavadā TIN bērnu un jaunatnes sporta skolas nometnē Skudrīšos, kur vieglatlētiem pagaidām nav pat minimālo treniņapstākļu. Vai mobilizējot viņus sacensībām Stučkā, augustā ir plānota pāris nedēļu ilga treniņnometne?

— BSB «Vārpa» vieglatlētikas grupām šoziem organizējām treniņnodarbības Stučkas sporta manēžā.

Tautas izglītības nodaļas bērnu un jaunatnes sporta skolas vieglatlētes Sarmīte Šmeikste un Olga Borisova pabija treniņnometnē Fergānā. Protams, tas ir par maz. Vajag, lai ikdienā būtu normāli apstākļi gan vasaras, gan ziemas treniņsezonai. Ne Preiļos, ne Līvānos šādu apstākļu nav. Treniņnometni augustā plānojam.

— Vasaras posma sacensībās ir sporta veidi, kur mūsu rajons gadu no gada nepiedalās. Kāpēc?

— Starp sporta veidiem, kuri iekļauti vasaras posma sacensībās, ir arī jātnieku sports, rokasbumba sievietēm, ložu šaušana, riteņbraukšana, smaiļošana, kanoe airēšana. Mums šādu sporta sekciju pagaidām nav. Daļēji to var izskaidrot ar materiālās bāzes trūkumu šo sporta veidu popularizēšanai.

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» jātnieku sporta sekcija nespēj vai negribēja sagatavoties BSB «Vārpa» republikas lauku sporta spēlēm.

— Pēc sporta spēļu nolikuma punktus var gūt par skaisti un gaumīgi noformētu kolonnu. Kādas izredzes preiliešiem?

— Esam kļuvuši bagātāki un pasūtījām vienādus treniņtērpus, iegādājāmies krosa kurpes. Ja nu par visīsākā un gaumīgāk noformēto kolonnu nekļūsim, tad visādā ziņā mūsu sportisti svētku gājienā un sacensībās nejutīsies neērti.

Sarunu pierakstīja

A. IĻJINA

Redaktors V. PETROVS

Sulām un kokteiļiem

GLĀZES «ASTRA» — MODERNAS FORMAS, AR VIEGLU GRAVĒJUMU. CENA — 0,85 UN 1,25 RUBLI.

PIEDĀVĀ SAIMNIECĪBAS PREČU VEIKALOS.

Līvānu stikla fabrika
LPBS aģentūra «Latvijas kooperācijas reklāma»

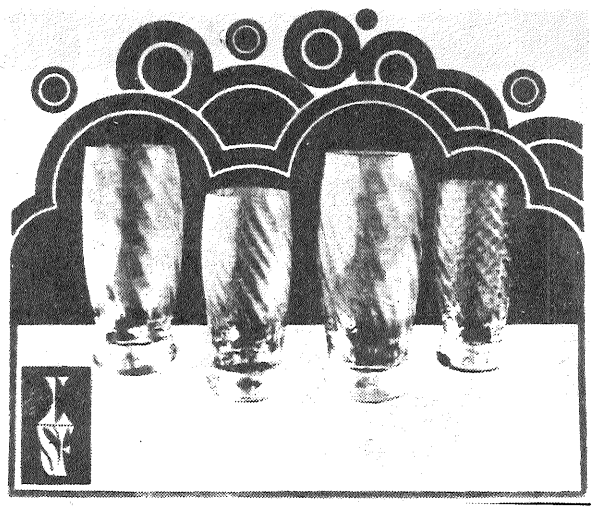

Jaunieši, skolu absolventi!

SMILTENES 29. PTV

uzņem audzēkņus 1986. —1987. mācību gadam vidusskolas grupās ar trīsgadīgu apmācības laiku vecumā no 15 gadiem un ar 8 klašu izglītību.

Skola sagatavo:

plaša profila ceļu būves mašīnu mašīnistus autogreidera, buldozera, skrēpera un ekskavatora vadītāju specialitātēs.

Bez pamatspecialitātes audzēkņi vēl var iegūt arī «B» un «C» kategorijas šofera tiesības.

Mehanizētās slaukšanas operatorus.

Mācību laikā audzēkņi atrodas valsts apgādībā — saņem formas uzvalku, mēteli, vasaras un ziemas cepures, virskreklus, kurpes, darba tērpus un apavus, trīsreizēju uzturu un vietu kopmītnē.

Jauniešus skolā uzņem atlases konkursa kārtībā pēc atzīmēm astoņgadīgās skolas beigšanas apliecībā. Priekšrocības tikt uzņemtiem ir bāreņiem, bērnu namu audzēkņiem, I un II grupas invalīdu bērniem un jauniešiem, kurus mācīties nosūtījušas Autotransporta un šoseju ministrijas Valsts specializētā Ceļu un tiltu būves tresta Ceļu remontu un būvniecības pārvaldes un ceļu būvniecības rajoni.

Skolā iestājoties, jāiesniedz:

iesniegums, adresēts skolas direktoram,

astoņgadīgās skolas beigšanas apliecība,

raksturojums,

medicīniskā izziņa (286. veidlapa), medicīniskās komisijas izziņa par atbilstību izvēlētajai profesijai,

dzīvesvietas izziņa, uzrādot ģimenes sastāvu,

3x4 cm fotokartītes (8 gab.),

CRBP vai CBR komandējums audzēkņiem, kurus mācīties nosūtījušas šīs iestādes.

Skolas absolventiem tiek nodrošināts darbs ceļu būves un remontu organizācijās Latvijas PSR.

Skolā mācības notiek latviešu valodā.

Dokumentus iestājai skolā pieņem, sākot ar šī gada 1. jūniju.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: Valkas rajons, Smiltene, Pils ielā 8, pasta indekss 228675. Telefons 73203.

Piezīme. Skolas audzēkņiem ir iespējas darboties dažādās fizkultūras sekcijās, paštaisītās darbības un tehnisko sporta veidu pulciņos. Darbojas motociklu vadītāju kursi.

Braukšanai uz dzīvesvietu jebkurā republikas rajonā audzēkni saņem mēneškarti par 1,50 rbl. mēnesī.

OLAINES 35. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus šādās specialitātēs bez iestāju pārbaudījumiem:

Apmācību laiks ar astoņgadīgo izglītību — 3 gadi, iegūst vidējo izglītību un specialitāti:

analītiskās ķīmijas laborants,

plastmasu pārstrādes iekārtu operators,

plaša profila ķīmisko iekārtu aparātu apkalpotājs,

elektromontieris rūpnieciskām iekārtām,

kontroles, mēraparātu un automātikas atslēdznieks.

(Apmācības visās specialitātēs latviešu un krievu valodā).

Apmācību laiks ar 9 klašu izglītību — 2 gadi, iegūst vidējo izglītību un specialitāti:

galdnieks (apmācības latviešu valodā),

plastmasu pārstrādes iekārtu operators (mācības krievu valodā),

pilnpiena un skābpiena pārstrādes meistars (mācības latviešu valodā).

Apmācības laiks ar vidējo izglītību — līdz 10 mēnešiem:

analītiskās ķīmijas laborants,

galdnieks,

pārdevējs.

(Apmācības visās specialitātēs latviešu un krievu valodā.)

Skolā ir kopmītne. Grupās ar trīsgadīgu un divgadīgu apmācību laiku audzēkņus apgādā ar brīvu uzturu un apģērbu.

Audzēkņiem ar apmācību laiku līdz 10 mēnešiem maksā stipendiju līdz 30 rubļiem mēnesī, teicamnieki saņem par 25 procentiem paaugstinātu stipendiju. Frakses laikā papildus izmaksā 50 procentus no nopelnītās naudas summas. Audzēkņiem, kuri apgūs plastmasu pārstrādes iekārtu operatora specialitāti, Olaines plastmasu pārstrādes rūpnīca papildus maksā stipendiju līdz 25 rubļiem mēnesī.

Skolā uzņem arī ar iestāžu nosūtījumiem un papildus stipendiju.

Skolu beigušie audzēkņi tiek uzņemti augstākajās mācību iestādēs ar atvieglotiem noteikumiem.

Līdz šī gada 30. augustam jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,
izglītības dokuments,
medicīniskā izziņa,
dzimšanas apliecība,
4 fotokartītes (3x4 cm),
izziņa no dzīves vietas.

Skolas adrese — 229014, Rīgas rajons, Olaine, D. Mendeļejeva ielā 8 (ieeja no Ļeņina ielas). Telefoni: 963063, 963339, 963355.

Olaine atrodas 20 kilometru attālumā no Rīgas, brauciens ar elektrisko vilcienu no Rīgas un no Jelgavas līdz Olaines stacijai ilgst 25 minūtes.

1986. gada 29. jūnijā laikā no plkst. 0.30 līdz 1.30 uz ceļa Rēzekne — Daugavpils 1. kilometrā no Maltas ciemata notika ceļu satiksmes negadījums ar smagām sekām.

Pilsoņus, kuriem kaut kas zināms par šo gadījumu, kā arī autovadītājus, kuri brauca pa šo maršrutu minētajā laikā, lūdzam zvanīt pa telefoniem — Rēzekne 02, 22389.

MIRUŠO ATCERES DIENA

Rauniešu ciemā 1986. gada 10. augustā

Kauparnieku kapos plkst. 10.00,
Sutru kapos plkst. 11.30,
Šultes kapos plkst. 13.00,
Rauniešu kapos plkst. 14.30,
Tiltovas kapos plkst. 16.00.

INDIVIDUĀLO BŪVĒTĀJU IEVĒRĪBAI

Pilsoņus, kuri vēlas iegādāties celtniecības materiālus 1986. — 1987. gadā individuālo māju, garāžu, saimniecības ēku celtniecībai un remontam, lūdzam iesniegt rakstiskus pieteikumus par nepieciešamajiem materiāliem. Preiļu un Līvānu pilsētu iedzīvotājiem — rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļā 45. istabā, lauku iedzīvotājiem — 13. istabā. Pieteikumus iesniegt līdz 1. septembrim.

Pilsoņus, kuri nebūs iesnieguši pieteikumus, ar materiāliem neapgādās.

Rajona izpildkomiteja

Ak, aiziet tomēr nebija vēl laiks!
Bet sēru sveces tev jau apkārt degtas,
Uz laikiem mūžīgiem tev — acis segtas,
Kaut saule spīd, kaut laistās jūlijzaigs.

(A. Dāle)

Izsakām dziļu līdzjūtību ARKĀDIJA ZNOTIŅA piederīgajiem, pavadot viņu uz smiltāju.

Jēkabpils 8. AK Līvānu filiāles kolektīvs

Rīta gaviles atskanēs birzī,
Tikai tevi šī dziesma vairs neatsauks.

(V. Plūdonis)

Esam kopā ar ARKĀDIJA ZNOTIŅA piederīgajiem, no viņa uz mūžu atvadoties.

21. brigādes kolektīvs

Trīs saujas vasaras, dzimtenes vasaras,
Dodiet man līdzi, kad saule šī riet,
Nevajag nopūtu, nevajag asaru,
Klusu! Lai kamene ķimenē dūc.

(Ā. Elksne)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, JĀNI SERŽĀNU uz smiltāju izvadot.

M. Gorkija kolhoza valde

Mežs klusē, klusē katra taka,
Kur ilgus gadus gāji, tēt.
Nu pienācis ir brīdis, ardievas kad sakām,
Kur taka pēdējā uz kapu kalnu iet.

(J. Osmanis)

Kad baltajos bērzos klusi šalc pēdējā atvadu dziesma, esam kopā ar Vitāliju Seržānu, TĒVU uz smiltāju izvadot.

M. Gorkija kolhoza arodorganizācija

Mātes padoms, mātes mīla
Mūžam sirdī nezudīs.

(Z. Purvs)

Dalāmies bēdās kopā ar mūsu ansambļa dalībnieci Valeriju Dūdu, no MĀTES uz mūžu atvadoties.

Upenieku ciema etnogrāfiskais ansamblis

Manis dēļ, māmuliņa,
Neaud baltu villainīšu.
Apsegšos kalniņā
Ar zaļo velēniņu.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Liepnieku ģimenei, MEITIŅU pāragri uz smiltāju izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 131 eks. (latv. val. 9 454 eks., krievu val. 3 677 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Pas. 902.